

Oslovení dívky - krok za krokem

Autor: Qark

Datum: 19. 03. 2006 15:36

URL: <http://www.qark.net/clanek/osloveni-divky-krok-za-krokem>

Máte pocit, že oslovení dívky je strašně těžké a že se k němu snad nikdy nedokážete rozhoupat? Je to pro vás příliš velký skok? A co to tak zkusit nejprve po menších krůčcích?

Krůček první

Je zvláštní, že žádný kluk nemá problém s holkou mluvit, pokud mu o nic nejde. Například když si půjde koupit do obchodu nové boty, klidně osloví pěknou prodavačku a zeptá se jí, třeba na jejich cenu. Jenže kdyby chtěl tu prodavačku sbalit, tak bude postávat kolem a přemýšlet jak ji oslovit, aby se s ní dal do řeči.

V prvním krůčku proto zkusíme právě to obyčejné oslovení za účelem získání informace, kterou potřebujete. Budete se jednoduše ptát holek, kolik je hodin. Řeknete pouze: „Ahoj, prosím tě, nevíš náhodou kolik je hodin?“. Dozvíte se čas, poděkujete a odejdete. Nic víc. Zkuste oslovit aspoň deset dívek, než se pustíte dál. Tím se to naučíte dělat bez přemýšlení a odpadne z vás stres.

Pokud některá nebude znát čas, jen poděkujte („Aha, to nevádí, díky.“) a odejdete - třeba za další.

Krůček druhý

K předchozímu kroku nyní přidáte jednu lichotku. Jakmile vám dívka odpoví na váš dotaz: „Kolik je hodin?“, poděkujete a doplníte například:

** Mimochodem, máš moc pěkné hodinky/svetr/kabelku.

** Jsi moc hodná.

** Zachránila jsi mi život.

Jen tohle a nic víc. Nebudete konverzaci nijak dál rozvíjet, rozloučíte se a odejdete pryč.

Když některá nebude znát čas, uděláte to stejné jak v prvním případě a navrch přidáte lichotku. Například: „Aha, to nevádí. Každopádně děkuji za ochotu/jsi moc hodná.“

Krůček třetí

Oslovení jste zvládli už bez stresu, zjistili jste jak na to, a že to není tak hrozné. Teď stačí jen po prvních dvou krůčcích ihned neodcházet a zkusit se zdržet ještě alespoň na jednu další větu. Touxhle

větou se naučíte reagovat na různé situace a zjistíte, co se nepovedlo a co naopak vychází. Ať se bude či nebude dařit, opět se rozloučíte a odejdete pryč.

Například:

Po lichotce vám dívka poděkuje. Teď přichází na řadu jedna vaše další věta. Můžete se třeba vzájemně představit:

Vy: „Nemáš zač, mohl bych ještě vědět tvoje jméno?“

Ona: „Já jsem Eva.,“

Vy: „Moc mě těší, Evo, já jsem XY. Jsem rád, že jsem tě poznal. Už ale musím jít, ahoj.“

Teď opět vůbec nezáleží na tom, co ta holka odpoví. Je to úplně jedno. Nemusíte si nic připravovat, abyste pokračovali.

Když vám při dotazu na jméno odpoví třeba otázkou: „A proč to chceš vědět?“ Normálně se usmějete a řeknete, že vás to jen zajímalo. Potom zase pokračujete: „Jsem rád, že jsem tě poznal. Už ale musím jít, ahoj.“

Tímhle odstraníte obavy z toho, jak máte reagovat, abyste se nějak neshodili a nebudete mít strach, že vás nenapadne, co máte říct. Bude vám totiž jedno, co odpoví. Pokračování je v obou případech stejné.

Krůček čtvrtý - poslední

No a teď stačí jen hned neodcházet a zkusit, jak dlouho se dokážete zdržet a konverzovat. Pokud jste zkoušeli všechny předchozí kroky (každý alespoň na deseti dívkách), uvidíte, že se bude cítit naprosto přirozeně a v pohodě. Předchozí části byste neměli uspěchat, ani si je zkracovat. Všechny totiž mají svůj smysl. Po nich už z vlastní zkušenosti znáte nějaké dívčí odpovědi a můžete podle nich reagovat.

Například:

Vy: -lichotka-

Ona: -poděkování-

Vy: „Nemáš zač, mohl bych ještě vědět tvoje jméno?“

Ona: „A proč to chceš vědět?“,

Vy: „Pomohla jsi mi a tak mě zajímalo, jak se jmenuješ. Já prostě raději oslovuji milé lidi jménem, než jim říkám TY.“

Ona: „No já jsem Eva.“

Vy: „Moc mě těší, Evo, já jsem XY“

V předchozích částech jste se také naučili odejít. Když vám něco nevyjde i teď, nebojte se rozloučit se a jít pryč. Tím nic nezkazíte. Holku navíc potom napadne, že se asi zachovala hloupě, protože jste ji neotravovali, ani nebalili. Jen jste konverzovali a ona byla zbytečně odtažitá. Takže pokud

byste ve zmiňovaném příkladu její jméno nedostali a necítili se ještě na další konverzaci, tak stačí zase jít pryč.

Ona: „Ale já ti svoje jméno říct nechci.“

Vy: „Chápu, však se nic neděje. (úsměv) Ještě jednou díky. Měj se krásně, já už musím běžet.“

Veškeré příklady jsou spíše ilustrativní. Nemohu tu nasimulovat všechny možné reakce dívek. Ale myslím, že to na ukázkou stačí a že jste si udělali obrázek o tom, jak se dá klidně ze všeho vybruslit.

Navíc už také víte, že oslovení není stěžejní, můžete říct cokoliv. Plno kluků bohužel dává do oslovení veškerou svoji energii a přemýšlí, co dívka inteligentního a vtipného říct. A nad tím dumají a dumají, až holka zmizí a oni neřeknou nic. Jenže vymýšlet skvostné a originální úvodní věty není potřeba. Zbytečně vám to bere sílu na samotnou akci. Nejlepší je zkusit něco úplně obyčejného, čímž navodíte klidnou a konverzační atmosféru. Stačí začít normálním ahoj, a potom bez problémů pokračovat třeba o něčem, co vás právě oba spojuje nebo mít nějaký dotaz, či žádost.

Příklad - na zastávce:

Vy: „Ahoj, taky tu čekáš na jedničku?“

Ona: „Ano.“ / „Ne.“

Vy: „A nevíš, jestli mi náhodou neujela? Když jsem přicházel, tak jsem nějakou tramvaj viděl odjíždět.“

Ona: -Nějaká odpověď-

Vy: „Aha, díky. Mimochodem, já jsem XY...“

Po všech těchto krůčcích už nebudete mít obavy udělat celý krok, protože k němu získáte potřebnou sebedůvěru. Nebojte se také zapojit svoji fantazii a naučte se otázkou přizpůsobit situaci. Vždy se přece můžete holky zeptat na něco obyčejného a s úsměvem odejít, když se nebudete cítit na pokračování.